

ne bi obravnavala samo tehničnih aspektov, temveč tudi organizacijske, ekonomske in sociološke probleme sistema človek - stroj. Splošna informatika, kot imenuje to znanost, mora empirijsko-induktivna in abstraktno-deduktivna spoznanja združiti v teorijo o strukturi, oblikovanju in delovanju informacijskih sistemov (9).

Podobna terminološka in vsebinska razhajanja zasledimo na tem področju tudi pri nas. Če izvzamemo izraz informatologija, ki je nastal na hrvaškem in je ozko vezan za področje dokumentalistike, sta se pri nas ustalila predvsem dva termina: računalništvo in informatika. Termin računalništvo, ki je nastal na nekaterih tehničnih fakultetah in ga je praksa zelo hitro usvojila, je slovenski izraz za hardwarski in softwarski del computer science. Informatika je mnogo mlajši in mnogo bolj sporen pojem. Medtem ko nekateri menijo, da spada informatika med tehnične vede (priloga 1), pa večina smatra, da je to slovenski izraz za področje kot ga je definirjal Grochla.

Pri nas zaostajamo z razvojem teh znanosti za kakih 5 let za razvitimi deželami. Predvsem se čuti pomanjkanje enotnega in jasnega koncepta razvoja, ki bi temeljil na analizi komparativnih prednosti našega samoupravnega družbenega in gospodarskega sistema. Zaradi tega so razvojni programi nastajali stihijsko, zajemajo problemsko področje le parcialno in se pogosto prekrivajo. Edini resen poizkus, da bi novo vedo gradili na trdnih temeljih, je objavljen v načrtu makroprojekta "Sistem informacija u upravljanju" (6,7). V tem dokumentu je zastavljen dolgoročen program znanstvenih raziskav na področju, ki je zelo blizu Grochlovi splošni informatiki. V programu so zajete tako splošne temeljne raziskave kot tudi raziskave povezane s specifičnostmi našega družbenega razvoja. Za realizacijo programa so bili predlagani naši eminentni znanstveniki in strokovnjaki s tega in s sorodnih področij ter vrsta znanstvenih institucij, ki se ukvarja s to problematiko. Žal je makroprojekt - zaradi znanih razlogov - ostal le pri zamisli.

V Sloveniji imamo na področju računalništva že skoraj 14 letno tradicijo. Kmalu po nastopu druge generacije računalnikov so na elektrofakulteti v Ljubljani pričeli načrtno raziskovati teorijo in tehniko digitalnih, analognih in hibridnih računalniških naprav. Ne dolgo za tem je bil instaliran prvi računalnik Zuse Z23, ki je odigral izredno pomembno vlogo pri šolanju prvih računalniških strokovnjakov pri nas in pri začetku oblikovanja lastnega aplikativnega softwara. Temu je sledilo obdobje intenzivnih vlaganj gospodarstva in družbenih služb v računalniške instalacije, ki traja še danes.

V tem času prihajajo vedno bolj do izraza slabosti nenačrtnega razvoja tega področja pri nas. Operativa, ki želi in mora izkoriščati instalirane računalniške kapacitete, sproti angažira vse kadre, ki imajo znanje in interes za delo na tem področju. To je tudi razumljivo, saj so potrebe po teh kadrih izjemno velike. Prof. Han je v svoji študiji (4) prognoziral, da bo leta 1975 Jugoslavija potrebovala 2000 sistemskih analitikov in 2800 programerjev.